

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Kž-eun 7/14-4

R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Ane Garačić, kao predsjednice vijeća, te Miroslava Šovanja i Ranka Marijana, kao članova vijeća i sudske savjetnice Martine Ljevačić, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv tražene osobe W. T. zbog kaznenog djela iz članka 260. i dr. Kaznenog zakona Savezne Republike Njemačke, odlučujući o žalbi državnog odvjetnika podnijetoj protiv rješenja Županijskog suda u Velikoj Gorici od 22. siječnja 2014. broj Kv-eun-3/14-24, u sjednici održanoj 04. veljače 2014. i 18. veljače 2014.,

r i j e š i o j e:

Žalba državnog odvjetnika odbija se kao neosnovana.

Obrazloženje

Županijski sud u Velikoj Gorici je rješenjem od 22. siječnja 2014. broj Kv-eun-3/14-24, pod toč. I. na temelju čl. 29. st. 4. i 5. Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije („Narodne novine“ br. 91/10, 81/13 i 124/13 – dalje u tekstu: ZPSKS-EU), odobrio predaju na temelju europskog uhiđenog naloga br. 2. VRs 2 Js 9955/01 izdanog od državnog odvjetnika u W. – T., Savezna Republike Njemačka, tražene osobe W. T., sina K. i M. rođ. J., rođ. ... u W., Njemačka, iz S., ..., njemačkog državljanina, radi izvršenje kazne zatvora u trajanju od pet godina i devet mjeseci i to neizdržanog dijela kazne od 874 dana, izrečene pravomoćnom presudom Pokrajinskog suda u Waldshut-Tiengenu broj KLS 13/96 od 28. siječnja 1997. zbog počinjenja kaznenih djela profesionalne preprodaje ukradenih stvari u deset slučajeva od čega dva slučaja povezana s kaznenim djelom krivotvorenja isprava, dva slučaja krivotvorenja novca, utaje u vezi s fingiranjem kaznenog djela u vezi s pokušajem prijevare, pomaganje u izvršenju kaznenog djela utaje povezano s fingiranjem kaznenog djela pokušaja prijevare, u dva slučaja pokušaja prijevare i dva slučaja krivotvorenja, sve iz članka 260., 267., 146., 346., 145 d., 263., 22., 23., 27., i 52. Kaznenog zakona Savezne Republike Njemačke.

Predaja je odobrena pod uvjetom da bez dopuštenja Republike Hrvatske tražena osoba za kaznena djela počinjena prije predaje ne smije

- biti kazneno gonjena niti se protiv nje smije izvršiti kazna zatvora u državi izdavanja;
- biti predana drugoj državi članici radi kaznenog progona ili izvršenja kazne zatvora;
- izručiti trećoj državi radi kaznenog progona ili izvršenja kazne zatvora.

Pod toč. II., na temelju čl. 33. st. 1. ZPSKS-EU odobrena predaja tražene osobe je odgođena dok se u Republici Hrvatskoj ne dovrši kazneni postupak koji se vodi pred Županijskim sudom u Varaždinu pod br. K-35/12, po optužnici Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta od 19. svibnja 2008. br. UK-40/08, s izmjenama od 27. prosinca 2010. i 19. rujna 2011., preuzetog po Županijskom državnom odvjetništvu u Varaždinu pod br. K-DO-64/12, i dok tražena osoba u Republici Hrvatskoj ne izdrži kaznu zatvora ukoliko na istu bude osuđena u navedenom kaznenom postupku.

Pod toč. III. na temelju čl. 35. st. 1. ZPSKS-EU, određeno je da će po prestanku razloga za odgodu sud naložiti predaju tražene osobe, a izvršenje će provesti Ured S.I.R.e.N. E. Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske.

Pod toč. IV. Na temelju čl. 35. st. 4. u vezi čl. 33. st. 1. i čl. 26. st. 1. i 3. ZPSKS-EU, u vezi čl. 98. st. 2. toč. 1. i 3. Zakona o kaznenom postupku – („Narodne novine“ br. 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 – odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13 i 145/13 - dalje u tekstu: ZKP/08), protiv tražene osobe W. T. ukinut je istražni zatvor određen rješenjem suca istrage od 09. siječnja 2014., br. Kv-eun 3/14, te je određeno da se odmah pusti na slobodu s tim da su naložene mjere opreza i to:

- a) zabrana napuštanja boravišta na adresi S., ..., odnosno u slučaju promjene, V., ...
- b) obveza javljanja službenoj osobi u nadležnoj Policijskoj postaji prebivališta, jednom mjesečno, svakog prvog ponedjeljka u mjesecu.

Pod toč. V. na temelju čl. 98. st. 6. ZKP/08 u vezi čl. 26. st. 2. i 3. ZPSKS-EU, određene mjere opreza mogu trajati dok za to postoji potreba, a najdulje do predaje tražene osobe, a u slučaju nepridržavanja mogu se zamijeniti istražnim zatvorom.

Pod toč. VI. Na temelju čl. 100. st. 2. ZKP/08 izrečene mjere opreza izvršava Policijska postaja nadležna po mjestu prebivališta.

Protiv tog rješenja žalbu je podnio državni odvjetnik zbog povrede kaznenog zakona i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Spis je u skladu s odredbom čl. 474. st. 1. ZKP/08, u vezi čl. 495. ZKP/08, dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske na dužno razgledanje.

Žalba nije osnovana.

Nije u pravu državni odvjetnik kad smatra da je u ovom slučaju nastupila zastara izvršenja kazne prema odredbama domaćeg prava te da je trebalo odbiti izvršenje europskog uhiđenog naloga protiv tražene osobe W. T., sukladno odredbi čl. 20. st. 2. toč. 7. ZPSKS-EU, niti da je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno.

Prije svega, kako pravilno ističe prvostupanjski sud, u ovom slučaju radi se o uhiđenom nalogu za izvršenje kazne zatvora izrečene za kaznena djela iz kataloga kaznenih

djela navedenih u čl. 10. ZPSKS-EU (prijevarama, krivotvorenje valute, varanje, trgovina ukradenim vozilima), za koja se uhišbeni nalog izvršava bez provjere dvostruke kašnivosti, što znači da se ne provjerava niti nastup zastare (u ovom slučaju izvršenja kazne) po domaćem pravu.

Naime, prema odredbi članka 3. Okvirne odluka Vijeća od 13. lipnja 2002. o europskom uhišbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, taksativno su navedeni razlozi obveznog neizvršavanja europskog uhišbenog naloga, među kojima nije nastup zastare. Ovaj razlog je predviđen u članku 4. Okvirne odluke samo kao mogućnost i to pod uvjetom da je propisan kao razlog kod države članice koja odlučuje o izvršenju.

Međutim, Republika Hrvatska, kao razlog neizvršenja europskog uhišbenog naloga, nije propisala zastaru za djela koja su taksativno navedena u članku 10. ZPSKS-EU i za koja će nadležno pravosuđno tijelo izvršiti zaprimljenu odluku stranog pravosuđnog tijela bez provjere dvostruke kašnivosti.

U članku 20. stavak 1. ZPSKS-EU je propisana provjera dvostruke kašnivosti za ona djela za koja je u državi izdavanja uhišbenog naloga propisana kazna zatvora u najduljem trajanju od barem jedne godine zatvora ili više, ili je donesena pravomoćna presuda kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode u trajanju od najmanje četiri mjeseca, osim za djela koja su taksativno navedena u članku 10. ZPSKS-EU.

Dakle, osim za djela iz članku 10. ZPSKS-EU, za koja će nadležno pravosuđno tijelo izvršiti zaprimljenu odluku stranog pravosuđnog tijela bez provjere dvostruke kašnivosti, u članku 20. stavak 1. ZPSKS-EU je propisan uvjet da djelo mora sadržavati bitna obilježja kaznenog djela i prema domaćem pravu, a u stavku 2. je propisano odbijanje priznanja europskog uhišbenog naloga, samo u odnosu na djela za koja je propisana provjera dvostruke kašnivosti, ako je po domaćem pravu nastupila zastara.

Nadalje, potrebno je istaći da se, prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 11. studenog 2006., ako apsolutna zastara po prijašnjem zakonu nije nastupila do časa odlučivanja, prosuđuje po važećem zakonu i u slučaju kad je tim zakonom produljen rok nastupanja zastare. U ovom slučaju to su odredbe čl. 83. st. 1. alineja treća Kaznenog zakona („Narodne novine“ br. 125/11 i 144/12 – dalje u tekstu: KZ/11), po kojima zastara izvršenja kazne zatvora u trajanju duljem od pet godina nastupa protekom 20 godina od izricanja takve kazne (u ovom slučaju zastara izvršenja izrečene kazne zatvora u trajanju od pet godina i devet mjeseci po pravomoćnoj presudi od 28. siječnja 1997., nastupit će po domaćem pravu 28. siječnja 2017. godine).

Stoga, Vrhovni sud Republike Hrvatske, kao drugostupanjski sud, smatra da je prvostupanjski sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje i ispravno primijenio kazneni

zakon, pa žalba državnog odvjetnika zbog povrede kaznenog zakona i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja nije osnovana.

Slijedom izloženog, na temelju čl. 494. st. 3. toč. 2. ZKP/08, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

U Zagrebu, 18. veljače 2014.

Zapisničar:
Martina Ljevačić, v.r.

Predsjednica vijeća:
Ana Garačić, v.r.